

πατρίδι του Μιτυλήνη τὴν κόρην Πηνελόπην Μ. Γρι-
μάνη ἐκ τῶν κτηματιῶν τῆς νήσου. Περιμένοντες τοὺς
γάμους των διὰ τὰ τοὺς ἀνθυρᾶνουμεν μὲ τὰς μυστικὰς
εὐχὰς μας.

Ὁδυνηρὰ ἐγχείρησις γίνεται τὴν προσεχῇ Κυριακῇ.
Καθὼς πολλάκις οἱ ἱατροχειρουργοὶ κόπτουσιν ἀπὸ τὸ
μέτωπον αἴφνης ἐπιδερμίδα καὶ κατασκευάζουν ἐξ αὐτῆς
μύτην διὰ πρόσωπα, τῶν ὁποίων ἡ μύτη ἔπαιον ὕστερον
ἀπὸ πολλὰς ἀμαρτίας, οὕτω ἐκ τῶν στηλῶν τοῦ **Μὴ**
Χάνεσαι θὰ ἐκκοπῇ μία ὑπογραφή — **Παληάνθρω-
πος** — καὶ ἡ ὑπογραφή αὕτη θὰ γίνῃ τίτλος ἐφημερίδος
— **Παληάνθρωπος**, τὴν ὁποίαν θὰ ἐκδίδῃ ὁ Ἰωάννης
Βαρβέρης, ὅστις ἦτο ὁ Παληάνθρωπος τοῦ *Μὴ Χάνεσαι*
καὶ θὰ γίνῃ τώρα ὁ Παληάνθρωπος τοῦ **Παληάνθρω-
που**. Πολλὴ σύγχυσις, ἀλλὰ τὴν προσεχῇ Κυριακῇ θὰ
τὰ ξεδιαλύσῃτε ὅλα. Εἶναι ἀνάγκη τώρα νὰ σᾶς συστή-
σωμεν τὸν ἔντιμον κύριον Παληάνθρωπον; Καὶ ποῖος
τολμᾷ νὰ συστήσῃ εἰς εὐγενεῖς δεσποίνας καὶ δεσποινί-
δας ἓνα *Παληάνθρωπον*; Οἱ παληάνθρωποι, κυρίαι καὶ
κύριοι, αὐτοσυνιστῶνται, ἔρχονται καὶ στήνονται ἐμπρὸς
σας, σᾶς ὁμιλοῦν ἂν καὶ δὲν σᾶς γνωρίζουν, κτυποῦν εἰς τὸ
τραπέζι πρὸ τοῦ ὁποίου κάθασθε, λέγουν: φέρτε νὰ φᾶμε,
σᾶς ἐρωτοῦν λεπτομερείας ἐκ τῆς ζωῆς σας, *μπαίρουν*
εἰς τὸ βουθούρι σας, καὶ ἐπὶ τέλους δὲν ξεκολλοῦν ἀπὸ
ἡμῶν σας. Τοιοῦτος θὰ εἶναι ὁ **Παληάνθρωπος** τῆς
Κυριακῆς, ἐφημερίς σατυρικὴ μὲ γελοιογραφίας, πέντε
λεπτά, ἔκτακτος ἐπιτυχία, γέλοια, ἀνευφημίαι, χειρο-
κροτήματα, μαξιλαριές, κτλ.

— Πότε εἶναι βέβαιος ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας
ὅτι δὲν βλέπει μηδενιστὴν ἔμπροσθέν του;
— Ὅταν κυττάζῃ εἰς τὸν καθρέπτην του.

ΟΥΟΛΣΛΕΥ.

Γειά σου λοιπόν, Οὐόλσλεϋ, μὲ τοὺς πολεμιστάς σου!
τὸν Ἀραμπῆ ὀγλήγορα ἐλπίζω νὰ τσακώσῃς,
καὶ τότε πλὴ παρακαλῶ τὴν ἐξοχότητά σου
δυὸ βουδουλιαῖς κί' ἐκ μέρους μου στὰ πίσω νὰ τοῦ δώσῃς.
Σὲ θέλω, χειροπόδαρά νὰ μοῦ τὸν σφικτοδέσῃς,
καὶ γιὰ κοινὸ πανόραμα παντοῦ νὰ τὸν ἐκθέσῃς.

Ἄφ' ὅπου εἰς τὴν Αἴγυπτο ἐβγήκες, Οὐόλσλεϋ,
ἀπ' τὴν τρομάρα ἐπαθάν δυσεντερία ὅλοι...
Χαρῆτε, ῥοδοκόκκινοι πολεμισταὶ καὶ νέοι,
κί' ἄς φέρῃ πρὸδὸ παντοῦ τὸ φοινικό σας βέλι.

Μὴ γίνεσθε ἀνήμεροι καὶ βάρβαροι δεσπότες,
προόδου καὶ πολιτισμοῦ φανῆτε στρατιῶται.

ὦ! πῶς ἐνθουσιάζομαι μ' αὐτὸν τὸν Οὐόλσλεϋ!
ἂν πλέκουν ἄλλοι τ' Ἀραμπῆ Μαγιατικο στεφάνι,
μὰ ἡ δίκη μου ἡ καρδιά γιὰ τοὺς Ἑγγλέζους καίει,
κί' ὁποῖος τοὺς Ἀγγλους ἀγαπᾷ, ποτὲ, θαρρῶ, δὲν χάνει.
Κί' ἂν εἴξωρα πῶς ζωντανὸς κί' ἀκέραιος θὰ μείνω,
εἰς τοὺς στρατοὺς των ἤθελα ἐθελοντῆς νὰ γίνω.

Ἐμπρός, μὲς στὰ στρατόπεδα τοῦ Ἀραμπῆ ρίχθητε,
εἰς τὸ Σουεῖ ἀδιάκοπο βαστάτε καρאוῦλι,
καὶ ἄς μὴν παύῃ ὁ Λεσσέψ νὰ διαμαρτυρῇται...
μὲ τῆς φωναῖς θὰ φοβηθοῦν τὰ τέκνα τοῦ Τζῶν Μπούλης;
Ἐλπίζω τῆς συγγνώμης σου, σεπτὲ Τζῶν Μπούλ, νὰ τύχω,
ἂν ἑστῶνός σου ἔβαλα καὶ **ἦτα** γιὰ τὸ στίχο

Ἐμπρός, σεῖς ἄνδρες τῶν βουνῶν, παλληκαράδες Σκῶτοι,
ἐμπρός, ἀκράτητοι Ἰνδοί, ἀφράτοι γρεναδιέροι,
ἐμπρός, βαρεῖς καὶ ἐλαφροί, γιὰ τὴν τρεχάλα πρῶτοι,
ἐμπρός νὰ σωφρονίσετε τῆς Ἀραπιάς τ' ἀσκέρι.
Χιλιμιντράτε, ἄλογα, ἀστράφτετε, τουφέκια,
καὶ ὅλοι δυναμόνετε μ' ἀθάνατα μπιφτέκια.

Οὐτε στιγμή μὴν παύετε νὰ βομβαρδοβολῇτε,
βροντῇ ἄς ἦναι μοναχὰ ἡ διασκεδάσις σας·
καὶ ἂν εἰς τὸν ἀγῶνα σας ἀπ' ὅλους μονωθῇτε,
ὁ σὶρ Τρικούπης καὶ ἐγὼ θὰ μείνουμε μαζί σας.
Ἔσεῖς μὲ μπόμπαις ἀπ' αὐτοῦ καὶ νίκαις κάθε ἡμέρα,
κί' ἐγὼ μὲ τόσα θούρια γιὰ σᾶς ἀπὸ δῶ πέρα.

Ἄς ἀπλωθῇ τὸ κράτος σας εἰς ὅλας τὰς θαλάσσας!
χαίρετε, τέκνα εὐκλεοῦς κί' ὀλόχρυσος πατρίδος,
κί' εἴθε νὰ στείλῃ κί' εἰς ἐμὲ ἡ Αὐτοκράτειρά σας
ἐκεῖνο τὸ παράσημον τῆς ἐπιγονατίδος·
μὰ πρὶ καλὰ νὰ μοῦστελνε κανένα κιούπι λίρες,
νὰ σκάσουν οἱ πλατωνικοὶ τοῦ Ἀραμπῆ μνηστῆρες.

Souris.